

BAJAI FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP

A bajai függetlenségi és 48-as párt hivatalos közlönye.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Szt.-István-tér 11.

Kiadó: ifj. Wagner Antal
könyvkereskedő.

Felelős szerkesztő:

Dr. Szirmai Vidor
ügyvéd.

Főszerkesztő:

Dr. Rajk Aladár
ország. képvis.

Főmunkatárs:

Dr. Valentin Emil

Előfizetési árak:

Egész évre 6 kor. Fél évre 3
kor. Negyed évre 1.50. Egyes
szám ára 12 fillér.

Katonai pohárköszöntők.

Nem lehetetlen, hogy a jövő évtized diákjai a retorikában már tanulni fogják a katonai szónoklatot is, mint olyant. Mert az osztrák hadvezérek a hosszú béke alatt egyéb dicsőséget nem szerezhettek, rávágta a szónoklatok babáira. Olyan dolog ez, amit egykor igen lenéztek, mondván, hogy hiszen beszélni mindenki tud, míg csatákat veszteni csak ők tudnak — most azonban mégis ráadják a fejüket. Ugy tesszik, megváltozott a gondolatviláguk, bele akarnak esni a politikába s politizálnak is olyképp, hogy beszédüket vakmerőségnek lehetne nevezni, ha nem volna egyúttal szármalmas járatlanság mindazokban a tudományokban, amelyek alapfeltételét képezik annak, hogy valaki a politikában elfogadható értékű dolgokat mondhasson.

Kissé sajtószerű állapot ez arról a részről, ahol eddig folyton azt hirdették, hogy a katonának politizálni nem szabad. Mert mint kiviláglik a mostani esetekből, a bécsi és szarajevói felköszöntőkből, a katonának csak akkor nem szabad politizálni, ha például magyar s a magyar nemzeti politikát üzné. Ellenben egészen más az, ha a dicsőséges osztrák politika zsoldjába áll a

közös pénzen élő különféle rangú tábornok és beleereszkedik az országos ügyek megítélésébe, amelyekhez neki voltaképp semmi köze sincsen. Mert hát a szabály csak addig jó szabály, amíg Ausztria hasznára van s azonnal a szabálytalan viselkedés válik szabálylyá, mihelyest ez hasznos Bécsnek és Ausztriának.

Ime Beck táborkari főnök és Albori boszniai kormányzó egyértelműleg használják az uralkodó születése napján tartott beszédekben a politikai vonatkozásokat. Mindketten egyértelemben, akár csak vezényszóra menne a dolog. Egyik úgy, mint a másik megállapítja, hogy a lezajlott izgalom, izgatások nem ártottak a császári és királyi haderő szervezettségének, tekintélyének, meg mindannak az előkelő nagyságnak, amit a maguk részére a szótárakból kihalásztak. Mert, mint mondja a két érdemes férfi, akikről a drága pénzen fentartott haderő érdekében kívánatos feltenni, hogy bizonyára jobb katonák, mint szónokok, mert mint szónokok semmit sem érnek — elcsitultak az izgatások és lelohadtak a szenvedélyek. Oh, a két furfangos férfi, hogy mosolyoghatott önmagában, midőn e sajtószerűen egyértelműleg mondott szóvirágot az ajkukra adta valami ötlet Hogy

tán ez mindenkinek szól. Pedig hát Ausztriában éppen nem csitult el a parlamentben semmi, ott a birodalmi gyűlés esztendő óta munkaképtelen s a miniszterium csak a 14-ik §. alapján vezetgeti a rozoga államhajót. Nyilvánvaló hát, hogy egyenesen Magyarországra van címezve a két generalbaszus, mint fenyegetődzés és egyben megrovás irányozódik ide.

A magyar alkotmány értelmében együttülő magyar országgyűlésnek a házszabályok által meghatározott mederben folyó tanácskozásait tehát a közös hadsereg vezető emberei közül két exponált helyen bíró egyén „láztatásnak, erőszaknak, izgatásnak“ nevezi hivatalos szónoklatban. Ez is az idők jele — az idő azonban csak jelt ad s nem jelzi egyúttal, hogy az eféle közjogi zsoldosok, a fizetett ember botrányos tulkapásának egyúttal igaza is volna. Nemhogy igaza volna, de baja, sőt betegsége van. E két szónok talán bizonyos köröket megnyugtanni akart s e helyett minden ok nélkül izgalmat s elkeseredést okozott. Szélt vetnek s vihart aratnak s mindezt azért, mert nem tudják, vagy nem akarják megválogatni szavaikat, amelyekről ma a túlzóbb kormánypárti sajtó is elismeri úgy subrosa, hogy sokkal jobb lett volna, ha lenyel-

TÁRCA.

Az ifjú álma.

Egy jámbor ifju gyóntatója
Szobája ajtaján kopog . . .
»Lehet« kiáltja ez belülről,
S belép az ifju s mosolyog.

»Légy üdvözölve!« szól a páter,
»De rég nem láttalak, fiam!«
És megkínálva őt üléssel,
Beszédre fogják jóvigan.

Atyám! — mond többek közt az ifju;
Be furcsa álman volt nekem! . . .
Ott álltam Isten trónusánál,
S hallám saját ítéletem!

»No szépen indul!« szól a páter,
Hadd halljam, mi lett ott veled?
S mosolygva rá így szól a fráter:
Elkárhozáim . . . képzeltetted!

Dörgött felém a rémes Isten
Hatalmas hangja: El veled!
Hogy sarkaikba szinte rengett
S inogtak fönn a nagy egek!

S szemét, ha láttad volna akkor . . .
Szikrákat hányt . . . s tüzet lövelt,
Mint nyári est; ha millió villám
Cikkázva sujt le mennykövet . . .

Én elborítám, hogy ne lássam
Kezemmel égő arcomat . . .
De hej! pokolba nem menék be . . .
Ott állva vivám harcomat.

»Kivel, fiam? Csak nem magával
Az Úrral szálltal szembe tán? . . .«
De Véle biz és senki mással . . .
Sőt önszavával cáfolám . . .

A mint Ő látta mozdulatlan
Ott állni, mint a sziklafal,
Még rémesebben, mint előbben,
Teljes haraggal rám rivalt:

Pokolba ki! . . . Már mondtam egyszer . . .
Mit állasz itt gonosz gyerek?
Csak el! . . . Csak el! . . . Ne lássalak már . . .
Pokolba kint vagyon helyed!

De mindhiába! . . . Nem menék el.
S okát tudandó kérd az Úr:
Mi az, hogy most se mégysz el innen?
Beszélj! te gögös ifjuúr! . . .

Örülve vettem át a szót most,
Hogy védelmemre kelhetek . . .
»Bűnös vagyok . . . tudom nagyon jól . . .
Pokolba még se jöhetek!«

»Nekem — bocsáss meg — úgy tűnik fel:
Hogy elfeledted tenzavad!«
— Mi az? — kiált az Úr, Vigyázz hej! . . .
Mérsékeld kissé önmagad!

»Már megbocsáss Uram . . . de úgy van!«
— S milyen szavam feledtem el? —
»Ezt: Ne ítélj, s nem léssz ítéltve!«
— S miért? Most erre is felelj! —

»Azért, mert senkit életembe'
El nem ítéltem sohase' . . .
Te sem lehetsz ítéletemre,
S nem lökhetsz a pokolba le!«

És most kíváncsin odainte,
Valának ottan angyalok,
Egyet, hogy nézze meg a könyvbe':
Való-e mind, mi mondatott?

S üres lapot mutatva Néki,
Bólint az Úr felé: igent . . .
S mosolyra kelt az Úrnak arca:
Igaz, tehát tied a — menny! . . .

ték volna azokat, akkor legalább csak ők émellegtek volna tőlük.

Bár valószínű, hogy rosszul vannak azon szavaktól is, amelyek ugyan az napon a pécsi hadapródiskola udvarán hangzottak el, szintén egy tábornok ajkairól. Azonban non est idem. Azonban ezt magyar ember mondta, szólván lendülettel és hazafias hévvel magyar hazáról, magyar királyról, a magyar hon védelméről. És a közkatonákról, akiknek kebelében szintén a magyar hazáért dobog a szív, akiknek egyszerű zubbonya alatt magyar lélek lakozik s akik adójukkal jövődőt fenntartói az államnak s az államban a magyar hadseregnek. Hun, hogy rántódnak az ilyenek hallatára bizonyos fülekre a takarók. Mert bizony, si tres faciunt idem, non est idem. Mert ez beszél, ahogy magasrangú katonának a véderő hivatásos fiatal tagjaihoz beszélni kell — amazok pedig, bár bizonyára pezsgő mellett mondtak el, vizes szónoklatok. Zsebbe dugott öklök, amiket olykor, jó mesziről, az ország határain kívül, bizonyára a „külföld helyes informálására“, pillanatnyilag nagybátran mutogatnak. Különben az egyszeri csizmadia is csak éjjel viselte a lopott sípkát, otthon.

Pusztulás.

A bajok után feljajdulás következik s némi elmélkedés a felől: valóban, miként lehetett volna a jövőben elkerülni. Egy ideig szó van róla, azután elfelejtjük lassacskán s csak akkor jut eszünkbe újból, amidőn a következő évben ismétlődik a baj.

Szárazság is volt már máskor, akkor is voltak a mostanihoz hasonló tanácsok és javaslatok, a jövőben való elkerülésre nézve, úgy, amint az idén is vannak. Amiként akkor is csak papirosra tett jámbor óhajítások maradtak azok, úgy maradnak most is. Mert azokat az arcánúmok, amik a bajok elhárítására szolgálnának, nem adják ingyen. Ha ingyen adnák, talán lenne egyikből vagy másiból valami. Ámde öntöző csatorna is, rétöntözés is pénzbe, még pedig jókora pénzbe kerül s ha az van is katonaságra és civillista-emelésre, de az ország ilyen javaira nem akad.

Ime, most tanácskozott napokon át az ország fővárosában a nemzetközi tűzvédelmi kongresszus, hogy megállapítsa újból azokat a fegyvereket, amikkel a vészes elem ellen a siker reményével küzdhet. S míg odafent tanácskoznak, míg az elméleti nézetek s megtörtént esetekből levont tapasztalatok jutnak kifejezésre, lobog a tűzvész lángja falukban és városokban egyaránt, a vörös kakas kukorikol a pusztulás zsarátnokába omló nemzeti vagyton felett. És nincsen segítség, mert nincsen segítő eszköz, nincsenek rendes tűzoltóságok, ahol esetleg van, hiányzik az értelmes vezetés, ha még ez is volna, akkor nincsen megfelelő szerelvény és oltóeszköz. Némely helyen még víz sincsen, ha már minden volna is.

Általán a vidéki városok nagy része még ma sem áll tűzoltás tekintetében sokkal előbb, mint a csak pár évtizede mult időkben, amikor a tűzveszedelem

ügye a néhány kéményseprőre s mit sem érő ócska fecskendőkre volt bízva. Vannak városok, amelyek vivmány gyanánt mutatják ki, hogy van már rendes tűzoltóságuk is, amely, a toronybaktort is beleszámítva — négy személyből áll.

Szóval ez ügyek iránt komoly érdeklődés nincsen országszerte, anyagi áldozatokat pedig éppen nem fordítanak reá. Nálunk is, ahol mégis csak más állapotok vannak e tekintetben, meg-esik, hogy új szerelvények javasolt beszerzését elodázták. Mi van akkor máshol! A falukban, községekben, ahol egész utcák sorát emészti fel a tűz évente, leginkább pedig a mostanihoz hasonló száraz esztendőben!

A magánvagyton, de egyben nemzeti vagyton is évente óriás pusztulást szenved a lehetetlen helyzet által. Minden esztendőben sorra égnek a falvak s helyi részleges nyomoruság támad a szerencsétlenség nyomában. Mikor pedig, mint az idén, amugy is az inségre van szomorú kilátás télire, még kétségbeejtőbb állapot ez, amin sajnos, a szaktanácskozmányok nem segítenek. Mert a szóval elmondott, vagy papirosra lett legszakértőbb elméletek sem érnek semmit, ha kivitelükre hiányzik az anyagi erő.

Ezt pedig hol vegyen az ország népe. A községi pótdók már is kiméretlenül nyomják a népet, igen sok helyen több a pótdó, mint az állami adó, miként a szomorú sorsra jutott Gyöngyös városánál is — honnan vegye az ilyen község az újabb befektetésre a pénzt?

A nép a pótdó, a község adósság

»Bár értené meg minden ember,
— Megjegyzni rá a gyóntató, —
Mily szép tanulság rejlik ebben,
S mi minden le nem vonható! . . .

Züllő.

Hangok a börtönből.

(Bolond világ.)

Igazán, olyan ez a világ, mint a kéményseprő: folyton ott vakarózik, a hol nem viszik. Azért joggal mondhatom, hogy bolond. Igenis bolond — sőt a legnagyobb bolond. Avagy nem bolond-e az, a ki folyton más ajtaja előtt seper és soha a magáé előtt? . . . Igenis az. S ilyen, de szakasztott ilyen a világ. Érti ugy-e a szives olvasó, mire célok? . . . Arra, hogy mindig a mások hibáiról és soha a magukéről beszélnek az emberek. Megjegyzem: tisztelet-becsület a kivételeknek. Mert vannak hála Istennek ilyenek is. S ha nem volna ilyen: nem volna alázatos ember a világon, pedig ez baj volna. Az igazán alázatos ember csak a maga hibáit tekinti, soha a másét; s a maga hibáiért elítéli önmagát, más hibája megítélését pedig a jó Istenre bizza. S ez így helyesen van. Mert mi hasznom van abból, ha másokat én elítélek, s a dolog vége az Isten részéről az én elítéltetésem lesz? . . . Ne ítéljete: hogy meg ne ítéltesetek.

S mindazáltal a világ itél. Itél és pedig kimélet, irgalom és kegyelem nélkül. Pálát tör mások felett — pedig jó volna a pálcá az ő hátára. S miért teszi ezt így? Azért, hogy mások lekicsinylésével ő tűnjék föl. Keserű kenyeret eszik az, a ki csak ezen a létrán tud felkapaszkodni. Pedig sokaknak csak ez a létrájok. Legyenek boldogok!

Eszembe jut egy historia, melyet még évekkal ezelőtt Stolz Albánban olvastam. A történetet maga Stolz A. így beszéli el:

Egy reggel beállított hozzám egy ifju s így szólt: »Hallja Stolz« uram, ma éjjel füres álmodom volt.

— Nos, mi volt az? halljuk!

»Azt álmodtam, hogy az Isten ítélőszéke előtt állottam.«

— És aztán?

»Bűneim nagysága és sokasága következtében az Isten el akart kárhóztatni.«

— Csak akart?

»No igen. Ahogy Isten elé jöttem, mindjárt réndörgött: Takarodjál a pokolba, te vén bűnös!«

— És nem mentél?

»Nem! Még akkor sem, mikor az Úristen még jobban rámförmedt.«

— Hát mit csináltál?

»Kérdeztem az Úristent: szabad-e beszélnem? S ő mérgesen azt felelte: Mit? még te akarsz beszélni? Mire azt válaszoltam: Ha megengeded Uram: igenis. S az Úristen kiváncsi volt: Mit akarhat ez a vén bűnös mondani? s megadta az engedélyt.«

— Érdekes; s mit mondtál?

»Ezt: »Uram! Nekem úgy látszik, Te meglepedkeztél egy szavadról! — S az Úristen szeme villogott . . . No hadd hallom, miről feledkeztem meg? kérdé. S én, már remegtem egész testemben, megmondtam neki: »Uram! Te azt mondtad: Ne ítéljete, s nem fogtok megítélteni. Én nem ítéltem el soha senkit, te sem ítélhetsz el engem.«

— És mi történt?

»Az Úristen odaintett egy angyalt, s meghagyta neki, nézze meg abban a nagy könyvben: van-e valami elítélés a rováson? Az

angyal utána nézett, s a fejével tagadólag intett az Isten felé.«

— Hm. S az Isten mit tett?

»Elmosolyogta magát s azt mondta: Szavamát állom; nem vagy elítélve.« . . .

S erre az álomtörténetre azt jegyzi meg Stolz: Teljesen igaz. Akármily nagy bűnös valaki: ha nem ítél el senkit, ő sem fog megítélteni. Természetes is; csak hogy nehéz ám másokat meg nem ítélni, ugy-e világ? . . . Ki tudná ezt megtenni? . . .

Az alázatos ember! Punktum. Pedig csak is alázatos ember megy be a mennyekországába. S ki nem alázatos, az kevély. Neque . . . superti . . . r. c. p.

Ezekután vagy én vagyok bolond, vagy a világ. Én tudom: hogy nem vagyok. De azt is tudom, hogy úgy vagyok most a világgal, mint XIV. Lajos avval az egyszerű emberrel, a kivel vadászat után szóba ereszkedett.

— Hát bácsi maga hova megy?

»Párisba, szeretném látni a királyt.«

— No azt is láthatja.

»De honnét tudom, hogy annyi ember közt ki a király?«

— Vigyázzon arra: ki tartja fején a kalapját; mert a többi mind leveszi.

Párisba értek; nagyban várták már sorfalat képezve a szolgák a királyt. Mind levette a kalapját s mélyen meghajolt. A bácsi, kalappal a fején, néz a szintén kalapos XIV. Lajosra. Lajos kérde tőle:

— No most tudja, ki a király?

»Nem tudom: maga-e, vagy én?« XIV. Lajos tudta: hogy ő a király, — én meg tudom: hogy nem vagyok — bolond. Ergo . . .

Kalocsa, 1904. júl. 30.

Züllő.

terhe alatt roskadozik, az állam pedig — csinál egy tűzrendészeti szabályrendeletet, amelyet csak pénzzel lehetne végrehajtani, pénzt azonban az állam nem ad. Azt csak elveszi, hogy a közös hadsereget tönkje vele.

Szent István bál.

1904. augusztus 20.

A legelső apostoli magyar király szent nevének ünnepe hosszú évtizedek óta ünnepe százados lövészkertünknek is. Hosszú évtizedek óta ez a nap a bács megyei bálók hagyományos híressége, a melynek vonzó szépsége Bács megye úri intelligenciáját csoportosítja az ódon Lövészkert falai közé. A most lezajlott 20-iki multság impressióitól áthatva, bátran megírhatjuk, hogy az idei Szent István bál e szép hagyományaiból mit sem vett, mert e 20-ikán egy a *régibe* minden izében hasonló multság zajlott le egy fényes siker külső és eredményes belső jeleivel. Az, aki e száz esztendő multtal dicsekedő, városunknak úgyszólván egyedüli értékességét képező lövészkert életét figyelemmel kíséri, jólesően tapasztalhatja, hogy ez a szép intézmény, mely nemrég még a lassu pusztulás képét mutatta, rövid idő óta új életnek indult. Agilis emberek tiszteletreméltó munkája e szép lövészkertet olyan helylyé varázsolta, a mely mindenképen méltó diszes multjához. Erről tanuskodik a f. hó 20-án lezajlott fényes Szent István bál is, mely ezuttal nagyobb ünnepélyességek, egy országos vásár és ezzel kapcsolatban nagy élénkség mellett játszódott le. A multság programja délben vette kezdetét, mikor is régi szokás szerint díszbéd volt, melyen számosan vettek részt a helyi előkelőségek közül.

Délután folytatódott a délelőtt megkezdett díjlövészet, melynek eredményéről lapunk más helyén teszünk említést. Három órakor megkezdődött a *vásár*, a mely szinte egy pillanat alatt élénkké és népessé tette a lövészkertet. Megnyiták az izléssel decorált sátrak, amelyek alól bóbítás szépségek versengtek nemes kedveléssel és nagy ügyességgel az árusítás mesterségében. A sok száz főre menő tömeg, a mely a sátrak közt hullámozott, a londoni vásár mozgalmas képét juttatta eszünkbe. Közel a bejárathoz hatalmas laci-konyha volt felállítva, a melyben magyar ruhás lányok tambura-zene mellett kínálgatták az illatos cigány pecsenyét. Nem messze tőle voltak a *Dioráma* és *Port-Arthur* elmés látványosságai, majd a cukrászda, mézeskalácsos-sátor, továbbá a gyors fényképész és karika-dobás látogatott sátrai. Egyik érdekessége volt a délutánnak a *vásári biróság*, a hol apró vétségek intéztettek el »nagy tapintattal« a közönség nagy multságára. A nagy tetszést aratót kácsa lopás ügyes dialógját »Kátsa a törvényszék előtt« a »Bajai Független Ujság« ismert *Tihamérja* írta erre az alkalomra. A dialógot *Komlósi* Mihály (Göre Gábor) és *Schubert* Gyula (Kátsa) adták elő igen ügyesen sikerült maszokban. Nagy közönséget vonzott a *bikavadal* rendkívül sikerült parodizálása. Négy pirosba öltözött *toreador* járta be a »mérközést« megelőzőleg a vásárt, zeneszó mellett hirdette, hogy öt órakor a bajai Pouly fils lép a porondra, hogy megmérkőzzék félelmetes (?) ellenfelével. Pontban öt órakor »Carmen« Toreador indulójának hangjai mellett a porondra futott a bika (két fiatal ember bika kosztümben). A »chulok« ingerlik vörös posztóval, erre azonban nem igen reagál a bős állat, annál dühösebb lesz azonban, mikor képeken gyors egymásutánban mutatják

oda neki: Lovrcits szellemét, 30%-os kórházi pótdót, egy darab Romadour-sajtót, az anyóst stb. Ezekről oly dühbe jött, hogy itt már az *espadának* kellett közbelépnie, hogy egy »jól irányított« főtörzsrással leterítse a bős fenevadat.

Későre járt az idő, mikor a sátrak lassan bezárultak, csak a laci-konyha maradt hangos a reggeli órákig. Vacsora után az ifjúság tánca perdült, a lövészkert híres tágas terme azonban csakhamar szűknek bizonyult s még éjjel után is csak nagy küzdelmek árán lehetett egy tour-táncot végig táncolni. A multság lankadatlan hévvel mindvégig vig hangulatban folyt a reggeli órákig.

A multság sikere Müller József lövészkerti elnök érdeme, aki ritka lelkesedéssel karolva fel a lövészkert ügyét, ezt mind jobban előrevinni törekedik.

A díjlövészet alkalmával következő lövészek nyertek díjakat.

Az ünnepi verseny céltáblán: I. díjat (a bajai tak. pénztár díja) Mórítz Kálmán főhadnagy Zombor. II. díjat Gebhardt Dezső. III. díjat Somogyi Gyula. IV. díjat Bittermann Károly (keresk. ip. bank díja). V. díjat Dr. Szabovlyevits Dusán. VI. díjat Somogyi Emil. VII. díjat Romátka Jenő. VIII. Túry Mátyás.

Rendes céltáblán: I. díjat Bittermann Károly (Mórítz Kálmán ajándéka) 15/36. II. díjat Somogyi Gyula 15/28. III. díjat Mórítz Kálmán 13/31. IV. díjat Somogyi Emil 13/25. V. díjat Gebhardt Dezső 12/30. VI. díjat Dr. Szabovlyevits Dusán 12/27. VII. díjat Lemberger Rezső 9/18. VIII. díjat Ullmann Viktor 8/19.

Középlövészeknél: I. díjat Bittermann Károly. II. díjat Somogyi Emil. III. díjat Mórítz Kálmán (Zombor). IV. díjat Lemberger Rezső. V. díjat Somogyi Gyula. VI. díjat Dr. Szabovlyevits Dusán. VII. díjat Gebhardt Dezső. VIII. díjat Szász Ottó.

Nemó.

HIREK.

Kossuth Lajos névnapja.

Minden igaz magyar ember áhitattal veszi le a kalapját Lajos napján. Mert a Lajosoknak felséges szerepük van az ezeréves Magyarország életében.

Nagy Lajos királyunk alatt három tenger verdeste a magyar partokat és néhány évszázad múlva Kossuth Lajos lángelke heroszi küzdelemre adott erőt nemzetünknek. S e dicsfény övezte harc, e felistenek harca csodás erőt öntött a magyar nemzetbe. Ellentállóvá, kitartóvá tette, megedzette egy másik ezer évre, mert míg magyarok leszünk, s nem válunk lakájjá — e halhatatlan napok emlékére Anteuszként új erőt nyerünk.

Kossuth Lajos volt a dicsők legdicsőbbje és az Ő lelke volt az, amely tüzes nyelvként megihlette a sziveket. Próféta, honalapítója volt Ő nemzetünknek s ma a neve napját ünnepeljük.

Imádkozzunk magyarok!

Személyi hírek. *Latinovits* Pál Bácsbodrog vármegye főispánja a bajai főszolgabírói hivatal vizsgálatára f. hó 23-án Bajára érkezett. — *Popp* György kir. tanácsos pénztügyi igazgató két nap óta a bajai kir. adóhivatal rovancsolja, hol mindent a legnagyobb rendben talált.

Áthelyezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Huszik* Lukács iglói áll. tanítóképzőintézet tanárt, a bajai tanítóképzőhöz helyezte át.

Kinevezés. A király *Meskó* Zoltán földin- ket a bécsi cs. és kir. műszaki akadémia hadmérnöki osztályának kitűnően végzett növendékét a 14-iki utász zászlóaljhoz 1903. évi szeptember 1-i ranggal hadnagygyá nevezte ki.

Beiratások a ciszterci rend kath. főgimnáziumában. A helybeli főgimnáziumban szeptember hó 1., 2. és 3-án történnek a beiratások. A javító-, pótló-, illetőleg felvételi vizsgálatok f. hó 30. és 31-én mennek végbe. A tanévet szept. 4-én ünnepélyes *Veni Sancte*-vel fogják megnyitni.

Esküvő. *Szamosi* József homonnai kereskedelmi isk. tanár földink, e hó 28-án tartja esküvőjét *Fekete* Aranka kisasszonnyal Zentán.

Az új pécsi püspök. Budapesti tudósítónk jelenti illetékes helyről szerzett értesülés alapján, hogy a pécsi püspöki széket a legközelebbi napokban betöltik. Az új pécsi püspök, néhai Hettyei Sámuel utóda: Várady Árpád dr. kultuszminiszteri tanácsos lesz.

Beiratások az állami tanítóképzőben. Szeptember 1-én: A gyakorló népiskolai tanulók beírása. 2-án: Javító, pótló és magánvizsgálatok. 3-án: A szabályszerűen felvett I. és II. o. tanítónövendékek jelentkezése, beírása és elszállásolása. 4-én: A szabályszerűen felvett III. és IV. tanítónövendékek jelentkezése, beírása és elszállásolása. 5-én: Az iskolai év ünnepélyes megnyitása. 6-án: A rendes tanítás kezdete.

Halálozás. *Perlaky* Sándorné zongoratanárné Perlaki Sándor városi tisztviselő neje, mint részvétel értesülünk meghalt f. hó 21-én. Temetése 23-án ment végbe nagy részvétel mellett.

Uj alorvosi állás a bajai közgyógyháznál. A közgyűlés nemrég egy 1000 kor. évi fizetéssel, bennlakással és élelmezéssel javadalmazott második alorvosi állás szervezését határozta el az ujonan épült városi közgyógyháznál. A polgármester a napokban írja ki a pályázatot ez állásra.

Özv. Eckert Istvánné sz. Horváth Mária úrnő a bajai céllövésztársulatnak néh. férje, volt főlövész mester emlékezetére egy szép ezüst serleget ajándékozott, melyért fogadja ez uton is a lövészegylet hálás köszönetét.

A belvárosi iparos-tanonciskolai igazgató állásra tudvalevőleg *Németh* Imre és *Vágó* Rezső pályáztak. Értesülésünk szerint *Németh* a pályázattól visszalépett.

A kalocsai káptalan köszönete. Ismeretes, hogy Hegedűs Aladár dr. polgármester a tanács nevében részvétlétérő intézett az érsek halála alkalmából a káptalanhoz. Erre Majorossy nagyprépost a következő köszönő iratot küldte: »Tekintetes polgármester úr! Mélyen megindulva a kegyes részvételtől, melylyel a tekintetes polgármester úr a jóságos főpásztor elhunytával az elárvult kalocsai érseki megye fájdalmában osztozik, érte hő hála- lánkat és kitűnő tiszteletünket nyilvánítjuk. Kalocsa, 1904. aug. 14. A kalocsai káptalan nevében: Majorossy János nagyprépost.« Hasonló köszönő irat érkezett Schmausz Endre főispánhoz is.

Felülfizetések. A bajai céllövész társulat f. hó 20-iki ünnepélyén Szokolovics György 10 kor., Wagenblatt Ferencz 10 kor., özv. Herzfeld Samuné 2 kor. 88 fill., *Latinovics* Laura 2 kor. fizettek felül. *Wittman* Bódog pedig egy madarat ajándékozott. Mindezekért ezuton mond köszönetet az elnökség.

A bajai ev. ref. elemi iskolában a beiratások szeptember 1—5. napjain délelőtt 8—11. és délután 2—4 óráig fognak megtartatni. Felkértenek a szülők, hogy gyermekeiket a fenti napokon az iskolába beírassák.

A bajai céllövész társulat közhírré teszi, hogy f. hó 28-án nem tart táncvigalmat. Legközelebb f. é. szeptember hó 4-én tartatik meg a szokásos lőkerti multság.

25 éves találkozás (1879—1904). Szép és lélekemelő ünnepségnek volt színhelye a helybeli állami tanítóképző-intézet. Azon tanítók, kik 1879-ben innen ifjan távoztak, most, mint meglelt férfiak, deresedő fejjel, de még nagyobb lelkesedéssel gyűltek e hó 21-én egybe, hogy 25 év előtt tett ígéretüknek és szavuknak eleget tegyenek, hogy viszontláthassák egymást, hogy ismételten kifejezzék köszönetüket volt tanáraiknak.

Délelőtt 10 órakor gyűltek egybe az egymást rég nem látott társak, Tomasics szent-istváni tanító vezetése alatt, a tanítóképző tanári termében, hol Máté Károly tolnai tanító üdvözölte volt iskolatársait és az ott egybegyűlt tanári kart. Majd Scherer Sándor tanítóképző intézeti igazgató üdvözölte az egybegyűlt tanítókat, kik az ő kalauzolása mellett megtekintették az átalakított és ujonnan épített intézetet.

Ezután kimentek a helybeli Rókus-tetőbe, hogy ott kegyeletük adóját szeretett igazgatójuk dr. Bartsch Samu iránt leróják.

Délben a »Központi« szállodában tartottak lakomát, a honnan újra a tanítóképzőbe mentek, hol kedélyes beszélgetéssel töltötték a délutánt.

Hétfőn távoztak Bajáról az egybegyűlt tanítók, kedves emléket vive magukkal.

A jelen volt tanítók névsora a következő: Fuksz Ferencz, Hollenfreund Ottó, Krapp Ferencz, Matejlics Károly, Matkovics Mihály, Haas Ferencz, Marseber Ferencz, Mészáros János, Szeiler Gábor, Tomasics, Lengyel, Szeib István, Vida Dezső, Künsztler Károly, Kovács József, Somssich Sándor.

Tűzoltóegyletek Szent-Istvánon és Sükösdön. Az ideai nagy szárazság következtében országszerte dúló irtózatosságot az elhatározást érlelték meg Baja-Szent-István és Sükösd községek lakosságában, hogy önkéntes tűzoltó egyesületet létesítsenek. Ebből a célból megkeresték a bajai önkéntes tűzoltó egyesület érdemes főparancsnokát: Dr. Nyiraty Jánost, hogy a nevezett községekbe egy szakembert küldjön ki, abból a célból, hogy az érdeklődőket a szakszerű tűzoltásban, a mentésben s a fecskendő-kezelésben kioktassa. Dr. Nyiraty főparancsnok legképzettebb tisztjeinek egyikét: Stein Józsefet küldte ki, kinek már az előadása is általános tetszést vívott ki. A szép példa talán a többi községekben is visszhangra fog találni.

Iskolai értesítés. A városi polgári iskola a tanulókat szept. 1-én, 2-án és 3-án délelőtt 8—11-ig, délután 2—4-ig veszi fel, a javító- és pótlóvizsgálatokat aug. 30-án reggel 8 órakor tartja meg.

A kereskedő- és iparostanonciskolába az 1884. évi XVII. t. c. értelmében minden kereskedő, illetve iparos tanoncát szept. 1—15-ig köteles beiratni. Baján, 1904 aug. 24-én. Az igazgatóság.

A bajai ipartestület házalapja javára 1904. évi augusztus hó 27-én este 8 órakor saját háza összes termeiben Dankó Gábor fia zenekara mellett hangverseny-, dialog- és monologgal egybekötött jótékonycélu zártkörű táncestélyt rendez, melyre a t. közönséget tisztelettel meghívja a rendező-bizottság. Belépti-jegy: I. hely 2 kor. II. hely 1 kor. 60 f. III. hely 1 kor. 20 f. Állóhely 1 kor. Jegyek előre válthatók: Kollár A., Fischer Lipót, ifj. Wagner Antal, és Cérnay Imre ipartestületi elnök uraknál. Felülfizetéseket köszönettel fogadunk és hírlapilag nyugtázunk. Ételek és italokról Preimájer Pál ismert vendéglős gondoskodik. Akik tévedésből meghívott nem kaptak, de arra igényt tartanak, jelentsék be az elnöknel. Műsor: 1. Boute-en-Train, grand Galop de Concert par Ketterer a quatres mains. Előadják 4 kézen: Dallmann Ella és Rosenberg Adrienne kisasszonyok. 2. A régi iparosok és testületeik. Felolvasás, tartja: Kál-

mán Kolos főgimnáziumi tanár ur. 3. Gaal Ferencz. V. Rhapsodie Hongroise. Zongorán előadja: Dallmann Ella kisasszony. 4. Katalinból: Édes, édes álmom. Szövegét írta: dr. Béli Izor. Zenéjét szerző: Fejér Jenő. Kalocsai legények és kalocsai menyecskek. Eredeti népdal énekhangra és zenére átírta: Káldy Gyula. Minek turbékoltok bugó vadgalambok. Hubay Jenőtől, éneklő: Marcel Andorné urnő, zongorán kíséri ifj. Szigriszt István ur. 5. Székely Imre. I. nagy magyar Rhapsodia. Zongorán előadja: Rosenberg Adrienne kisasszony. 6. a) Schumann R. Träumerei. b) Zsádányi A. Boka kesergője. Hegedűn előadja: Tarján Emil budapesti mérnök ur. 7. Gabányi Egy baleset, dialog. Előadják: Budai Irén kisasszony és Klein Ferencz ur. 8. Gabányi. A kakasülön. Vig monolog, előadja: Góvár Lajos ur.

Lövődíjak. A folyó évi aug. 20-iki Szt. István napi díjlövészet alkalmával a következők voltak szívesek lövődíjakat ajándékozni: A bajai takarékpénztár 40 koronát, a bajai kereskedelmi és iparbank 10 koronát, téctói Móríc Kálmán zombori cs. és kir. főhadnagy úr egy ezüst névjegyartót, mely adományokért a bajai céllövész társulat nevében halás köszönetet mond

Tisztelettel
Tury Mátyás,
főlövész-mester.

Iskolai értesítés. A belvárosi, felső- és alsóvárosi róm. kath. elemi népiskoláknál az 1904/5. évben a mindennapi iskolakötelesek beírása szeptember hó 1—3-án történik. 4-én reggel 8 órakor ünnepélyes istentisztelettel megnyitjuk az iskolai évet. 5-én pedig megkezdjük a rendes tanítást.

A beíratást d. e. 8—11-ig és d. u. 2—4-ig a vezértanítók teljesítik. A tanítási díj és a 30 filléres nyugdíj járuléka előtük fizetendő.

Mindennapi iskolába kötelesek iratkozni azon iskolakötelesek (fiúk és leányok), kik 1904. évi augusztus 31-ig betöltik életük 6-ik évét, ellenben 12 évesek még nem múltak el.

Azon iskolakötelesek pedig, kik 12-ik évüket betöltötték, de 15-ik évüket meg nem haladták és középiskolába, polgári, iparostanonc vagy gazdasági ismétlő iskolába nem járnak: az általános ismétlőiskolába kötelesek beiratkozni.

Utóbbiak a felsővárosi iskolába járnak. A beíratás ideje: október 15—30.

Mindazon szülők, kik a fölvételre kitézött időben gyermekeik beíratását elmulasztják, az 1868. évi 38. t. c. 4. §-a értelmében büntetettek, gyermekeik pedig semmiféle segélyben részesülni nem fognak.

A szülők érdekében áll, hogy gyermekeiket személyesen irassák be.

Az új iskolai évben a belvárosi és alsóvárosi iskoláknál a IV—V. fiúosztállyal kapcsolatban megnyitjuk a VI. évfolyamot. A felsővárosi iskola növendékei közül azok, kik az V. osztályba fölléphetnek, továbbtanulás végett a belvárosi iskolába utasíttatnak.

Baján, 1904. augusztus hóban.

Vojnits Dániel,
apát-plebános,
iskolaszéki egyh. elnök.

Táncanfolyam. Kovács Bella a m. kir. operaház tagja f. é. szeptember 15-től kezdődőleg táncanfolyamot nyit, melyre már most jelentkezhetni a Bányai szállodában.

Az ujoncok bevonulása. A közös hadügyminister az ujoncok bevonulásáról rendeletet adott ki. A ministeri rendelet értelmében az összes csapattestek és intézetek ujoncai október tizedikén vonulnak be. Az egyéves önkénteseket és a haditengerészet ujoncaikat október harmadikára fogják behívni. A póttartalékosokat nyolcheti kiképzésre vonják be. A katonai kerületi parancsnokságoknak azonban joga van a gyalogság, vadászesapatok, és a vartűzéség póttartalékosait, — hogyha az elhelyezési viszonyok úgy kívánják, — 1905. tavaszára behívni.

A Dunába fúlt. Kapeller Rezső cipész vasárnap többet magával kirándult esolnakon a Dunára, miközben kedve jött fürödni. Többször átusztta a Dunát, mignem egy forgóba került, mely elsodorta és a többiek szemeláttára a Dunába fúlt. Holttestét szerdán délben vetette fel a víz, amikor ki is fogták. Temetése esütörtökön délután 5 órakor volt, óriási közönség részvétele mellett. Ideje volna már, hogy a rendőrség a szabad dunai fürdést megtiltana és állandó felügyelet alatt tartana a Duna bajai szakaszát, miáltal kevesebb emberélet pusztulna el.

Feleséggyilkosság. Felsőszentivánon Ságodi György feleségével az ebédnél összeszólalkozott. Vita közben az asszony felkelt, hogy a konyha felé távozzék, erre a férj kivette zsebkesét és azt oly szerencsétlenül dobta az asszony után, hogy ez azonnal szörnyet halt. A férjet letartóztatták, az asszonyt pedig ma boncoltatja a bíróság. — Ugyancsak Felsőszentivánon történt, hogy verekedés közben Csorba András agyonszúrták és Páncsics Illést életveszélyesen megsúrták. A csendőrség nyomoz a tettesek után. Csorba András is ma boncoltatja a bíróság.

Kocsin kifelé. A hetivásárból ment hazafelé Vörös Boldizsár a monostori földeken. Haladtában egy kocsit érte utól. A kocsit gazdája, bizonyos Ördög András lebeszélte a kocsiról Vöröshöz.

— Nem vagy elfáradva?

— Dehogy nem, András. Ejnye de jót tönne kend velem, ha fölvönne a kocsijára!

András engedett a kérésnek, fölültette maga mellé Vörös Boldizsárt. Utközben az egyik ló nagyon kelletlenül ment a kocsit előtt. András nógatni kezdte.

— Ne te, ne Vörös! Gyi, Vörös!

A ló csak nem indul jobban, hiába volt a nógatás.

— Vöörös! Hogy leljön ki a hideg, hát nem mégy jobban! Vöörös! Gyi Vörös!

Boldizsár lehuzta a kalapot a szemére, úgy villogott ki a nevető gazdára. Erősen szitta a pipát. Mondani akart valamit, de megint csak nyelt egyet. Jobbnak látta hallgatni. Ördög András megint mondta!

— Gyi Vöörös! Gyi!

Nem állja szó nélkül Boldizsár.

— De kötözködik ez a ló. Várjon kend már no, majd mög nógatom én is.

Avval elkezdte csapkodni a lovat.

— A gazdád teremtésit! Gyi Vörös, gyi, hogy bujjék beléd az Ördög.

Már most aztán mind a ketten nevettek.

Port Arthur új neve. Kerge, lapunk rettetes barátja hosszú, de nem épen kinos szünet után beköszönt a szerkesztőségbe.

Még mindig a háborúval van bajuk? — kérdi.

Semmi válasz.

— Hát azt tudják-e, ha Port Arthur véletlenül nem vár, hanem ujsághír volna, mi volna a neve akkor?

Néma csend . . . Légy szárnya se bent, se künn nem hallatsz . . .

— Ri-port-Arthur, süviti bele a csendbe egyszerre Kerge. Mire mi kábulatunkból magunkhoz tértünk, hogy elismerésünket nyomatékosan is kifejezzük, lapunk szemtelen barátja már rohant a lépcsőn lefelé, egyszerre nyolc-tíz fokot ugorva.

Cigány a kihágási bíró előtt. Egy vén cigány állott ma a kihágási bíró előtt. Szemét és pizok volt a háza előtt, ezért kapott 4 korona pénzbüntetést. A dáde nagyon vakargatta a kopasz fejét.

— Csókolom a kezsit nagyságos fébiró uram, nem tudom én ázstát megfizetni.

— Dehogy is nem öreg, szolt a jókedvű bíró, majd összehegedüli tizenöt nap alatt. Felvillan a szeme a morenak, odakacsint a bíróra, azután így adja le a szót:

— Majd inkább a nagyságos fébiró urnak hegedilem le. Nyalom a bugyilárisán a csatot.

Persze a kacagó kihágási bíró nem volt hajlandó hegedüszóval rendezni a kihágási ügyet.

Oeser-féle **Zongorák**, Schunda-féle **cimbalmok** eredeti gyári áron, kiváló minőségben, kedvező feltételek mellett ifj. Wagner Antalnál Baján kaphatók.

Hölgyek öröme! Legjobb szer az egész világon a bajai Dr. Lehman arekenőcs, mely pár napi használat után megifjítja az arcórt eltávolít redőket, szeplőt, májfoltot, bőratkát (Mitesser.) Egy tégely ára 1 korona, csak nevem és arcképpemmel ellátott tégelyt fogadjunk el! **Gyarmati Emil** városi gyógyszerháza a Szent-Háromsághoz Baján.

„Kátsa a törvényszék előtt.”

(Humoros párjelenet.)*

S z e m é l y e k:

Göre Gábor bíró úr

Kátsa cigány

2 csendőr.

(Történik a község-házánál Göre Gábor bíró hivatalos szobájában, ahova Kátsát liba lopás miatt, két csendőr bevezeti.)

Göre. (Pöfékelve, újságot olvasva meztláb ül egy tulipántos láda mellett, mikor ajtaján kopogás hallatszik, Göre oda se nézve kikiált) Bujjék 'be má na!

(Két csendőr tuszkolja be Kátsát, ki a szokásos cigánykosztumban van, hóna alatt a lopott libával, fején kalap, nadrágzsebében egy szál gyertya, mely egész kinyomja zsebé, egyik keze a nadrágzsebben.)

Göre. (Az újságból feltekintve) Ejnye, hogy magasztalna föl a Bali Mihál úr, már megest te vagy itt Kátsa?

Kátsa. Jaj, csókulom a kezsit lábát, nem akartam én háborgatni a bíró urat, de ezek a csöndér urak egyre csak asonták: csak tessék a bíróhoz, csak tessék a bíróhoz! Még ast se mondták: Úr. (Dühösen rárivall a csendőrökre) Mars a semem elül!

Göre. (Mosolyogva int a csendőröknek. Csendőrök el.) Nos, ha jól látok, te má megest libát loptál.

Kátsa. (Roppant meglepett ábrázattal.) Lib . . . lib . . . libát? Csókulom a kezsit, bíró úr, esz nem liba.

Göre. (Dühösen rácsap a ládára.) Hát micsoda? He?

Kátsa. (Ijedten.) Ezs, esz? . . . azs a mi én: kácsa. Ott saladgált folyton a lábom alatt. Mondok: esz biztosan unokatestvérem, ha ű is kácsa, meg én is kácsa, mondok, gyere hazsa és fogtam a rokonyomat és vittem. (A libához.) Hát te így megcsaltál engem, mi? (Nagyot üt a libára.) Semtelen fajzatja, még kiadja magát Kátsának.

Göre. Ne hazudj annyit Kátsa, mert rögvest a deresre húzatlak. (Felpattan) Veszed ki azokat a mosdatlan kezeidet a zsebedből? Te paraszt!

Kátsa. Jaj, csókulom kezsit, ha pofon nem üt, nem lehet.

Göre. Micsoda? Nem engödelmeskődöl nekem, a bíró úrnak? (Kíált.) Hé csöndérek!

Kátsa. (Göre elé borul.) Jaj, jaj, jaj, jaj! Ne híjja a csöndéreket.

Göre. (A láda alul kihúz egy pokoli nagy könyvet, lapozgatni kezd, majd rászól a Kátsára.) Üjj le, Kátsa!

Kátsa. (Nem mozdul.)

Göre. (Ujból rárivallva.) Üjj le mán, aki kirilajzoma van annak a pogány körösztapádnak.

Kátsa. (Siránkozó hangon.) Nem bírok, csókulom kezsit, nem bírok.

Göre. Tán félted a böcstelen fertályodat, mi?

Kátsa. Jaj, dehogy félténém; ülnék én szívesen, hiszen ültem én már egy huzomba öt évig, de . . . de . . .

Göre. Ne mekegj Kátsa, mert kélpén nyalak. No nyögd ki mi bajod?

Kátsa. (Önmagát simogatva hátulról.) Vimmerlis a csombom, kenyergem, akkora, mint az öklöm.

Göre. (Széledében.) Ammás! Hát most mögkezdődik a vallatás. (Lúdtollat üt egy reneteg nagy kalamárisba.) Hogy hívnak?

Kátsa. (Fütyent egyet, majd a mutatónjával hivogatólag int.) Így!

Göre. (Kenetteljesen.) Kátsa, Kátsa, ne élj vissza a hévatalos türelmemmel, mer bizony mondom neked, úgy ki kapsz, mint a muszkák a japányoktul. Hát hogy hínak?

Kátsa. Kátsa Ferkó!

Göre. Hol születted?

Kátsa. (Röhög.) Egy ladikba!

Göre. (Dühösen.) Te marha, milyen faluba, vagy városba?

Kátsa. Városba? Nem vagyok én gróf.

Göre. (Félre.) Nem leszek kész soha ezzel a gazemberrel. (Fenn.) Állásod?

Kátsa. Gerbe, csókolom a kezsit, mert a szelsű lábam revid.

Göre. Mikor születted?

Kátsa. Elfelejtettem megkérdezsni a mamámat.

Göre. Vallásod?

Kátsa. (Szégyenkezve a kabátja csücskét a szájába fogja.) Megkövetem — izsraelita.

Göre. (Képen akarja vágni Kátsát, az ütés azonban a fején levő kalapot éri, mely alul kihullik egy tojás) Nesze, akasztófavirága. (Észreveszi a földön levő tojást.) Emmeg má mi?

Kátsa. Tojás, kenyergem. Biztosan esz a semtelen liba tojott a fejemre bosuból.

Göre. Hát ott mi áll ki a zsebedbe?

Kátsa. Ezs kenyergem, esz? Egyik oldalbordám!

Göre. (Szinte ijedten.) A feleséged?

Kátsa. Dehogy kezsit csókolom. Ezs azs amit betört tavaly az egyik csöndér, hogy cserénék ki a semit egy vak tehénével; aztán kivette a Róna tekintetes úr.

Göre. (Hivatalos hangon.) Ezennel elrendelem a megmotoztatási eljárást! (Bele akar nyúlni Kátsa zsebébe.)

Kátsa. Juj, juj, juj, juj, juj! Csiklándom! Csókolom kezsit lábát.

Göre. (Erőszakkal belenyúl Kátsa zsebébe s nagy ügyyel-bajjal kihú onnan egy fagygyertyát. A művellet alatt Kátsa folyton sikong.) Hát emmi?

Kátsa. Gyertya, kezsit csókolom bíró úr. A nagy melegtül ki sokott pálni a lábom ujja s besoktam kenegetni egy kis fagygyertyával.

Göre. Hát az oldabordád hova lett.

Kátsa. (Kezével legyint.) Elvitte a fene.

Göre. Foltassuk csak a motozási eljárást. (Kihú egy szokatlanul nagy piros zsebkendőt, melyben Göre egy régi elveszett zsebkendőjére ismer.) Spanga fajzatja te, hasze ez az én zsebkendőm vót.

Kátsa. (Flegmával.) Tudom, azért loptam ki azs egyik csöndér zsebiből, hogy visszaadjam a bíró úrnak.

Göre. (Szigoruan.) Rakj ki mindent ide, a zsebedből!

Kátsa. (Míg egyik kezével a nadrágját tartja, a másikkal a zsebében kotorász, majd kiszed mindenféle kacatot, sótartót, kanalat, gyerekfőkötőt, vagy kis ruháskát, szopós üveget etc. Mikor az egyik zsebet kirakta, akkor a másik kezével tartja a nadrágot, hogy a másik zsebet is kirakhassa.) Tessék!

Göre. Van ott még valami, csak kivele!

Kátsa. (Ismét belenyúl a zsebébe s kihú onnan egy fél virslit s beleharap. Amint az első harapást lenyelte, szinte bambán néz maga elé, majd a számár hangját utánozza.) I-á, I-á!

Göre. (Ijedten.) Mi lelt Kátsa?

Kátsa. (Ájaldozva.) Jaj, jaj. Biztosan samár húsból volt a virsli.

Göre. Hát most mit csináljak veled?

Kátsa. (Még mindig nyögve; könnyörgő hangon.) Eressen hazsa bíró úr. Hase a libát ugyis magának hoztam siletése napjára.

Göre. (Derülten.) Hisz amma elmúlt két hónapja, cigány.

Kátsa. (Szemtelenül, mint akinek kutya baja.) AZS mindegy.

Göre. Ha mindegy, akkó le ereszködök hozzád. (Kezet nyújt neki. Kis szünet.) Hát, hogy is megy az a nóta? (Gondolkozik.) Aszondi, hogy aszondi. . . (Hirtelen észébe jut s rákezdi, mit Kátsa is folytat.)

(Ének)

Kátsa cigány s Göre bíró két jó atyafi,
Járjon utánna s nézze meg aki nem hiszi,
Ha libát lop cigány Kátsa,
A bort hozzá Göre adja
S ugy élnek együtt akár két tekintetes ur.

Gyakornok

1—2 évi irodai praxissal azonnali felvételre kerestetik.

Ajánlkozók személyes jelentkezése megkívántatik.

Spitzer Károly és Fiai.

KERESTETIK

egy úgy a gyermekneveléshez, mint a **háztartási teendőkhez** értő életesebb, de egészséges **nő** egy **községi jegyzői** házhoz. Fizetése teljes ellátás és havi **20 korona** készpénz.

A netáni ajánlkozók **NÁNY LAJOSNÁL** nyerhetnek bővebb felvilágosítást. 3 1

Ház eladás.

Az Erzsébet királyné-utcában 17. számú sarokház eladó.

Bővebb felvilágosítás ugyanott.

Dunaszekcsőn

a legélénkebb forgalmu helyen egy **12 év óta** fenálló jó forgalmu

Fűszer és Rövidárú

üzlet, **Tözsde, Bor, Sör és Pálinka** kimércsi engedélylyel más vállalkozás miatt szabadkézből **házzal együtt** eladó. Egy családnak biztos megélhetést nyújt, az átvételhez szükséges **5000 korona.** Bővebbet

Amberger Jánosnál Dunaszekcsőn.

Eladó paradicsom.

Teljesen érett nemes-faj paradicsom rendelkezhető nálam kg.-ként **10 fillérjével.** 20 kg.-on felüli mennyiséget házhoz szállítok

Allaga István.

*) Előadatott a bajai lövészkert folyó hó 20-iki ünnepélyén.

Pénzkölcsönt

közvetíték a legnagyobb discretio és legelőnyösebb feltételek mellett katonatiszteknek, állami, megyei, városi és magán tisztviselőknek, továbbá tanítók és papoknak is, fizetés és nyugdíj előjegyzésre 20 évi törlesztés mellett 7 százalékra. Állami alkalmazottaknak, gazdálkodóknak, iparosoknak és minden hitelképes egyének 200 koronától a legmagasabb összegig, havi vagy 1/4 évi törlesztésre, konvertálok birtok és házkölesönöket 10—65 évi előnyös törlesztéssel vagy felcserélem azokat 4 százalékos kölesönre.

Radó Mihály,

bankbizományos BUDAPEST, szövetség-
utca 11. sz. Válaszbélyeg csatolandó.

Könyv-
és papirkereskedésembe

tanulóul

felveszek egy kellő iskolai képzettséggel bíró, jó házból származó fiút.

Ifj. Wagner Antal.

A város közelében egy 4 éves

SZÓLÓ

azonnal eladó. Cím a kiadóhivatalban.

Cserébe

adandó Bajára egy német községbeli szerény igényű 12 esztendőös leányka.

Cím a kiadóhivatalban.

Zongora-órákat

ad Baján egy kitünő képzettségű konzervatóriumi növendék.

Cím a kiadóhivatalban. 2-1

Szegedi Kereskedelmi és Iparbank

BAJAI FIÓKINTÉZETE

DRESCHER GYULA-féle házban.

Jutányos módozatok és olcsó kamattételek mellett nyújt:

Törlesztéses és kamatozó jelzálogkölesönöket

Váltókölesönöket

Előleget értékpapírokra és árukra

Vesz és elad értékpapírokat és idegen pénzeket

Bevált szelvényeket

Elfogad takarékbetéteket és betéteket folyószámlára (cheque-forgalom)

Valamint eszközöl minden egyéb a bankszakmába vágó műveleteket.

Az intézet működését folyó év augusztus hó 15-ével kezdte meg.

TANKÖNYVEK

a zirc-cist. rend kath. főgymnásiumába

az állami tanítóképző intézetbe

a városi polgári iskolába

az apáca-zárdába

a városi elemi népiskolába

az ev. ref. elemi iskolába

TANSZEREK

minden tanintézetbe, kiváló jó minőségben
OLCSÓ ÁRAK mellett kaphatók

ifj. WAGNER ANTAL
könyvkereskedésében.

Magyar

Mű-bútorgyár

részvénytársaság Békéscsaba.

Bajai képviselője: **G Á S P Á R Á R M I N.**

Fióktelepek: } **Nagyvárad,** }
                  } **BAJA,** } Erzsébet királyné-utca (volt Mészáros-féle ház)

Teljes lakásberendezések. — Legolcsóbb gyári árak. Mindenféle diszítő- és kárpitosmunkák elvállaltatnak.

Modern bútorok.